

ค้นหา รายการที่ 1/1 ของหน้าที่ 1

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2389/2547

พนักงานอัยการจังหวัดสกลนคร โจทก์

นางเปรมจิต มั่งสูงเนิน

จำเลย

ป.อ. มาตรา 148, 157

แม้ว่าจำเลยจะเป็นเจ้าพนักงานที่ดิน มีหน้าที่ในการดำเนินการเรื่องการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดิน แต่การที่จำเลยแนะนำผู้เสียหายว่าต้องดำเนินการร้องขอเป็นผู้จัดการมรดกก่อน และรับติดต่อทนายความเพื่อดำเนินการร้องขอจัดการมรดกนั้นหากใช้เป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยไม่ชอบ หรือเป็นการปฏิบัติการหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตาม ป.อ. มาตรา 148 และมาตรา 157 ไม่

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 148, 157 และนับโทษจำคุกจำเลยต่อจากโทษจำคุกในคดีดังกล่าว

จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 148 จำคุก 5 ปี ส่วนที่โจทก์ขอให้นับโทษจำคุกจำเลยต่อจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขคดีที่ 1947/2542 ของศาลชั้นตันนั้น ปรากฏว่าคดีดังกล่าวศาลมัยไม่ได้มีคำพิพากษา จึงไม่อาจนับโทษต่อให้ได้ ให้ยกคำขอในส่วนนี้

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาแก้เป็นว่า ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลย 3 ปี 4 เดือน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นตัน

จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นตันอนุญาตให้ฎีกานี้เป็นปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกวินิจฉัยว่า "...พิเคราะห์แล้ว มีปัญหาดังนี้ที่จำเลยฎีกาว่า จำเลยกระทำการผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า โจทก์มีผู้เสียหายเบิกความว่า นายดำ วงศ์เครือคร บิดาของนายอภัย วงศ์ เครือคร สามีผู้เสียหายถึงแก่ความตายผู้เสียหายไปติดต่อกับจำเลยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินเพื่อจะโอนที่ดินของนายดำมาเป็นของนายอภัย จำเลยรับว่าจะดำเนินการให้โดยผู้เสียหายต้องนำเงิน 3,700 บาท นามบอให้แก่จำเลย ผู้เสียหายตกลง หลังจากนั้นประมาณ 10 วัน ผู้เสียหายนำเงิน 3,700 บาท ไปมอบให้จำเลย จำเลยบอกให้รอ 60 วัน เมื่อครบกำหนดแล้วจำเลยก็ไม่ดำเนินการให้ ผู้เสียหายจึงมอบ

อำนาจให้นายอธิบดี สอนสุราษฎร์ ไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีแก่จำเลยคง มีตัวจำเลยเบิกความว่า เมื่อผู้เสียหายไปติดต่อกับจำเลยเพื่อโอนที่ดินดังกล่าว จำเลยแจ้งว่าต้องไปร้องขอ เป็นผู้จัดการมรดก ผู้เสียหายไม่รู้จักหมายความจึงขอให้จำเลยแนะนำให้ จำเลยจึงพาผู้เสียหายไปพบกับ ทนายความเพื่อยื่นคำร้องขอเป็นผู้จัดการมรดก ทนายความเรียกค่าใช้จ่าย 3,700 บาท ผู้เสียหายมอบ เงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ทนายความ เห็นว่า พยานโจทก์ที่รู้เห็นในการที่ผู้เสียหายไปติดต่อกับจำเลยนั้น คงมีแต่ตัวผู้เสียหายคนเดียวซึ่งผู้เสียหายเบิกความตอบโจทก์ไว้ว่า ขณะที่ติดต่อกับจำเลยนั้น จำเลย แจ้งว่าจะให้ทนายความเป็นผู้ดำเนินการโอนที่ดินให้แต่ไม่เคยมีทนายความมาติดต่อกับพยานแต่ผู้เสีย หายเบิกความตอบทนายความถ้าว่า จำเลยแจ้งแก่พยานว่าจะต้องเป็นผู้จัดการมรดกเสียก่อน และ จึงประกาศแจ้งให้ผู้มาร้องคัดค้านภายใน 60 วัน และต้องไปติดต่อขอโอนที่สำนักงานที่ดินจังหวัดสกลนคร โดยจำเลยจะติดต่อกับทนายความให้แล้วรับเงินจากพยานจำนวน 3,700 บาท ว่าจะนำไปเป็นค่าจ้างทนาย ความร้องจัดการมรดก หลังจากนั้นมีทนายความไปติดต่อกับพยานที่บ้านแจ้งว่า หลักฐานเกี่ยวกับบิดา มาตราของนายด้าไม่ถูกต้องให้แก่ไขให้ถูกต้อง ซึ่งพยานใช้เวลาแก้ไขอยู่ 1 เดือน เห็นว่า คำเบิกความ ตอบทนายจำเลยถ้ามีดังกล่าวสอดคล้องกับคำเบิกความของจำเลยที่ว่าผู้เสียหายมอบเงินจำนวน 3,700 บาท เพื่อเป็นค่าจ้างทนายความในการดำเนินการขอเป็นผู้จัดการมรดกของนายด้า แม้ผู้เสียหาย จะเบิกความตอบโจทก์ถ้าติงว่าจำเลยไม่ได้นอกว่าจะนำเงินจำนวนดังกล่าวไปว่าจ้างทนายความดำเนิน การให้แต่อย่างใด แต่คำเบิกความของพยานชี้ว่านี้ก็ขัดกับคำเบิกความของพยานเองที่ตอบโจทก์ในขณะ ถ้ามีดังกล่าว ขณะไปติดต่อกับจำเลยนั้นจำเลยแจ้งว่าจะให้ทนายเป็นผู้ดำเนินการโอนที่ดินให้และขณะ ตอบทนายจำเลยถ้ามีดังกล่าว ทนายก็บอกว่ามีทนายความไปพบจำเลยที่บ้านแจ้งว่าหลักฐานเกี่ยวกับ บิดามารดาของนายด้าไม่ถูกต้องขอให้ไปแก้ไขให้ถูกต้องซึ่งต้องใช้เวลาแก้ไขประมาณ 1 เดือน จากคำ เบิกความของผู้เสียหายเช่นนี้ ข้อเท็จจริงมีน้ำหนักฟังได้ว่าผู้เสียหายมอบเงินจำนวน 3,700 บาท แก่ จำเลยเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของทนายความที่จะดำเนินการร้องขอเป็นผู้จัดการมรดกของนายด้าโดยจำเลยรับ เป็นผู้ติดต่อหาทนายความให้ ดังนั้น แม้ว่าจำเลยจะเป็นเจ้าพนักงานที่ดินมีหน้าที่ในการดำเนินการเรื่อง การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดิน แต่การที่จำเลยแนะนำผู้เสียหายว่าต้องดำเนินการร้องขอ เป็นผู้จัดการมรดกก่อนและรับติดต่อทนายความเพื่อดำเนินการร้องขอจัดการมรดกนั้น หาใช่เป็นการใช้ อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบหรือเป็นการปฏิบัติการหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา 148 และมาตรา 157 ไม่ ที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยว่าจำเลยมีความผิดตามฟ้องนั้น ศาลฎีกานั้นไม่เห็นพ้องด้วยฎีกាយของจำเลยข้อนี้ฟังขึ้น เมื่อวินิจฉัยแล้วว่าจำเลยไม่ได้กระทำความผิดตาม ฟ้องฎีกារะ夷ที่ขอให้ลงโทษสถานเบาและรอการลงโทษจึงไม่จำต้องวินิจฉัย”

พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์

(นานะ ศุภวิริยกุล - สมชาย จุลนิติ - ชาลี ทพกวนิล)

หมายเหตุ